

שלוש שיטות לשימוש בקוקאין. מימין: קוק פרסי מונח על נייר-בסוף. שואבים את העשן באמצעות קשית מנייר-בסוף. ואילו ביד השנייה מחזיקים מלמטה נייר טואלט מגולגל דולק, המחמם את נייר הבסוף מלמטה. זה נקרא "להריץ". באמצע: השיטה הקרויה "להריץ". מחממים צלחת, מנגבים ממנה את הלחות, מסדרים

עליה שורות של החומר, סותמים נחיר אחד ביד ומריחים בנחיר השני. משמאל: השיטה הקרויה "סרי-בייס" (בסיס נקי). הבלי נקרא "בונג". מכוסה בנייר בסוף. מניחים קוק על קצה אחד של המיכסה, מחממים ושואפים העשן מהכוס בחור בצד השני. התמונות בווימו עליידי צלם, "העולם הזה", אבי ולרמן, בעזרת מתנדבת.

כמעט כולם מכירים את כולם, חלקם היו נשואים זה לזה, וכולם נוהגים לבלות באותם המועדונים והמיסעדות.

מנה לשם אורגזמה

על פי החוק נחשב קוקאין כסם מסוכן, באותה הדרגה כמו ההרואין. גם הכמות הנחשבת כמיני-חריץ, על פי החוק, זהה בשני סוגי הסם. גם בקוקאין וגם בהרואין כל כמות העולה על 0.3 גרם נחשבת ככמות מיסחרית. ואולם גם בפרקליטות מודים כי מד' 0.3 גרם הרואין אפשר להכין כמה מנות, בעוד שגרם קוקאין נחשב, כד' רד-כלל, כמנה אחת.

צורות השימוש בקוקאין הן רבות ושונות. אחת מהעדויות בתיק של ג'וזה סיפרה כי כדי להגיע לאורגזמה היא מורחת את איבר מינה באבקה הלבנה. גבר אחר מהעדים סיפר במיטרה כי לקח את הקוקאין כדי לעשות דיאטה, וכי היה מורח את הסם על תניכיו מדי בוקר, והרבר עור לו להת-גבר על הרעב כמשך כל היום. קונה אחר סיפר כי נהג לטבול קצה

בית הדין

מי הם המשתמשים? מה הנזק למשתמש? מה אומר החוק?

שהגישה את התסקיר לבית-המישפט. גולרמן נתפס יחד עם חברתו ראו, ענת קופרמן, שמישפטה טרם הסתיים. ענת היתה כעבר חברתו הצמודה של יוסף ("ג'וזה") וילץ, שנעצר לפני שבועיים, יחד עם אשתו סנדרה ועם חברו אבי כהן. רשימת הקונים שנתפסו אחרי

כאש בשדה-הקוצים פשטה בי נתל-אביני השמועה כי דורון גולרמן (35), בנו של אהרן יהלומניס הגדולים נתל-אביני, נידון לשנת מאסר כפועל על החוקה של גרם וחצי קוקאין. העונש החמור, שהטילה השופטת אסתר קובו על גולרמן, שזו לו ההר-שעה הראשונה בסמים, עורר בהלה גדולה בין צרכני הקוקאין. המשתמשים בקוקאין הם חוג סגור למדי, ורובם מכירים איש את רעהו. הם קונים מאותם הספקים, ולעיתים משי-תמשים יחדיו כסם, העובר ביניהם כשהוא מפורז בשורות סדורות על צלחת, כמו פולחן אלילי עתיק. חבריו של גולרמן טוענים שקיבל עונש חמור מפני שחשש לגלות למיטרה את מקור הסם. הוא לא רצה להסגיר את האדם שמכר לו את הקוקאין, והעדיף להורות בכך שייכא את הקוקאין מארצות-הברית, משם חור ימים אחרים לפני שנתפס. ייכוא סם הוא עבירה חמורה הרבה יותר משימוש עצמי, וזה היה אהרן הגורמים לעונש החמור. גורם אחר היה יחס המתגנש של הגנאשם, שלא הופיע לדיונים, והשתנה בצורה חצופה כלפי קצינת-המבחן

סיפורו של מסניף בפארנויה: "ביטחון מופרז, מאצ'ו מזיין"

אומרים שהקוקאין הוא "סם האצילים". הרבה מדברים בשיבח, אחדים משתמשים בסופר-לסטי-ביס. לפני ימים אחדים נפגשתי עם דויד לרד (שם בדוי) גרוש בן 35, ואב לשלושה, שהווה את הצד השמני של השימוש בקוקאין. הוא מגדיר את עצמו כנקי מזה חמש שנים, וחברתו-לחיים מאשרת זאת. הוא משתייך לקבוצת המצליחנים, שעשו הרבה כסף ורכשו בית ממואר, מכונית ויקרתיית ומעמד חברתי. לכאורה סמלי-ההצלחה, אך רק מעטים ממקורביו יודעים את מסע-הסמים הדרמאטי שלו, שהביא אותו עד כדי אישמוז במוסד סגור במשך שישה חודשים.

הדראמה הזאת התרחשה בזמן שהותו בניו-יורק, שם התגורר במשך שלוש שנים לצורך עסקיו.

סיפר לרד: אני מדלג על כל העניין איך הגעתי לקוקאין. אני רוצה להתרכז ישירות בגוף שנגרם כתוצאה משימוש בקוקאין. תוך זמן קצר ביותר הגעתי למצב שבו ישנתי בין שעה לשעתיים בלילה. הוגשתי באופן יוצא מן הכלל, ממש מאצ'ו, וחשבתי שכולם מסומממים ומבזבזים את זמנם בשינה, וזה היה המילכוד הנורא.

מרכזת-העצבים שלי התחילה להתעייף, מבלי שהרגשתי בזה בכלל, עד לנפילה, עד להתמוטטות-עצבים. אצלי זה התבטא בפראנויה חולכת וגוברת. נדמה היה לי שכולם רודפים אחרי, מחמשים אותי, גם בגלל העניין הלא-חוקי שבסמים.

נדמה היה לי שאני יודע הכל יותר טוב מכולם, ש"הם" לא מבינים דבר, שרק אתה יודע מה טוב בשבילך.

התחלתי לאבד אמון בכל הסובבים אותי, והייתי מחליט לבד לגבי כל דבר, מבלי לשתף את חברתי-לחיים או את חברי ועובדיי. בכל נושא שבעולם הייתי משיכנע שיש לי הידע הטוב ביותר בעולם.

באותה תקופה צרכתי מדי יום שניים-שלושה גרם. הייתי מסדר 10 עד 14 שורות על מראה, והייתי מסניף בחברת חברתי דנה (שם בדוי), או חברים ישראלים שאיתם הייתי בקשרי-עבודה.

כשהייתי מגיע למסיבות-קוקאין, היה לי בכיס בקבוקון קטן, המכיל כמות של 1 גרם, ואלו מחוברת כפית ועירה שבעזרתה ניתן לחוציא כמות של שורה אחת.

בניו-יורק מכנים את הבקבוק בשם "השימוש בבית-השימוש". כדי שלא תצטרך להתחלק עם אחרים בכמות הפרטית שלך, אתה מורש לשרוטים, ושואף בעזרת הכפית את הכמות שלך.

לעיתים היינו יושבים, שני זוגות, ויורדים על גרם אחד, בערב אחד או שניים, כך שההוצאה הייתה 50 או 100 דולר לשני הזוגות.

פלש
ישר למוח

רפרי-בייס לא הייתי נוע, אבל ראיתי חברים שלי, ששאמו קוקאין בשיטה הזאת, שבה לוקחים המישה גרם קוקאין, מזקקים אותו ומקבלים כמעט ארבעה גרם, במיקרה הטוב. מהזיקוק מתקבל כדור קטן ומוצק, שאותו מדליקים, ושואפים במכה אחת.

הסטול הזה חזק במיוחד, והם טענו שזה כמו אלי-אס-די בריבוע. זה נותן פלש ישר למוח.

התוצאה מהשימוש הממושך בקוקאין הגעתי לידי החלטות מוטעות, שהביאו אותי להפסדים כספיים, ולהתרחקות מתכרים טובים שבסך הכל רצו לעזור לי.

בשלב מאוחר יותר התחלתי לערוב דימיון במציאות. ראיתי דברים שלמעשה לא היו קיימים, החל בבלשים ובמישפחה, שהיה נדמה לי שעוקבים אחריי, וכלה בשדים וברוחות, המסתובבים בבית והמנסים להשמיד אותי.

השלב הסופי נקרא פראנויה פסיכוטית, והוא השלב המסוכן ביותר, שממנו אפשר לצאת רק על-ידי טיפול פסיכיאטרי, וזה מה שקרה לי. באחד הימים התמוטטתי והתחלתי להשתולל ולהרוס דברים.

חברתי הזעיקה חברים ורופא, שקבע שעלי להתאשמו מיידית. מובן שהתנגדתי, אך זה היה הדבר הנכון ביותר שהיה יכול לקרות לי.

הייתי בטיפול במוסד במשך כמה חודשים, קיבלתי תרופות רבות, ורק אחרי שלוש שנים של עזרה פסיכיאטרית חזרתי לעצמי.

כיום אני רחוק מסמים, שיקמתי את עצמי ואת עסקיי.

אני נזכר בעוד עניין: כשאתה משתמש בקוקאין, אתה מסוגל לקיים יחסי-ימין ממושכים מבלי לגמור. בעידן יח-סי-המין המכניים, זה מכשיר חשוב כדי להשיג זיונים ולהחשב כ"זיון טוב". שתי התחושות - של הביטחון העצמי המופרז והמאצ'ו המזיין הרבה זמן - מילכוד שקשה מאוד לוותר עליו, וזה מה שמפיל הרבה אנשים.

זדר אוהליאב